

ל: עין משפט גר מצוה

ה א מ"י פ"א מהלכות
תמיד ומספיק לו ל: ד
ז ב מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז א מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ב מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ג מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ד מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ה מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ו מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ז מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ח מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ט מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז י מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יא מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יב מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יג מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יד מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יה מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יז מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יח מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז יט מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כ מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כא מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כב מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כג מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כד מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כה מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כו מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כז מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כח מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז כט מ"י ט"ז פ"א ל: ד
ז ל מ"י ט"ז פ"א ל: ד

פחותות לו כקטניות פחותות לטרוקן כמפרש במסכת מדות (דף קז.) וכן הלכות המנויות כאן לשכת הטלאים דהכא הוא לשכת טלה קרן דתמן מנדות וזהו דתמן התם שהיא דרומית מערבית לכת המוקד רמי להו בפ"ק דיומא (דף ק"ט) ומשני פסיר (ד) מוצאת להיטות זה גזו בית שמואל ואת דמי מוצת ששקלים מלכי יון שהיא לשכת בית המזמנות דתמן הכא וזה גזו ולשכת בית המוקד הוא הנקרא בית המוקד קטן היא לשכת שירדק זה לכת הטפילה דתמן מנדות והכחן הטפילה שם מיד כשעולה מכות הטפילה היה מתחמם צאותה לשכת ומסתמך וזה בית הטפילה אינו בית הטפילה (ט"ז) דמעילה האמור בפרק קמא והכנה בית טפילה היא להם כדי שיוכלו לברכה כתיס לטפול בצרעה מקומות: לשכת ההותמות. שמלניעין סס חותמתם של לוקמי סלמות וסכיס מן (ט"א) כן חסר מפירוט המשנה עד סוף הפרק

מסורת הש"ס

(א) יומא ד: (ב) יומא ד: (ג) יומא ד: (ד) יומא ד: (ה) יומא ד: (ו) יומא ד: (ז) יומא ד: (ח) יומא ד: (ט) יומא ד: (י) יומא ד: (יא) יומא ד: (יב) יומא ד: (יג) יומא ד: (יד) יומא ד: (יה) יומא ד: (יז) יומא ד: (יח) יומא ד: (יט) יומא ד: (כ) יומא ד: (כא) יומא ד: (כב) יומא ד: (כג) יומא ד: (כד) יומא ד: (כה) יומא ד: (כו) יומא ד: (כז) יומא ד: (כח) יומא ד: (כט) יומא ד: (ל) יומא ד:

הנהגות הב"ח

(א) בפרשת ויקרא (ב) בפרשת ויקרא (ג) בפרשת ויקרא (ד) בפרשת ויקרא (ה) בפרשת ויקרא (ו) בפרשת ויקרא (ז) בפרשת ויקרא (ח) בפרשת ויקרא (ט) בפרשת ויקרא (י) בפרשת ויקרא (יא) בפרשת ויקרא (יב) בפרשת ויקרא (יג) בפרשת ויקרא (יד) בפרשת ויקרא (יה) בפרשת ויקרא (יז) בפרשת ויקרא (יח) בפרשת ויקרא (יט) בפרשת ויקרא (כ) בפרשת ויקרא (כא) בפרשת ויקרא (כב) בפרשת ויקרא (כג) בפרשת ויקרא (כד) בפרשת ויקרא (כה) בפרשת ויקרא (כו) בפרשת ויקרא (כז) בפרשת ויקרא (כח) בפרשת ויקרא (כט) בפרשת ויקרא (ל) בפרשת ויקרא

הנהגות מהר"ב

(א) בפרשת ויקרא (ב) בפרשת ויקרא (ג) בפרשת ויקרא (ד) בפרשת ויקרא (ה) בפרשת ויקרא (ו) בפרשת ויקרא (ז) בפרשת ויקרא (ח) בפרשת ויקרא (ט) בפרשת ויקרא (י) בפרשת ויקרא (יא) בפרשת ויקרא (יב) בפרשת ויקרא (יג) בפרשת ויקרא (יד) בפרשת ויקרא (יה) בפרשת ויקרא (יז) בפרשת ויקרא (יח) בפרשת ויקרא (יט) בפרשת ויקרא (כ) בפרשת ויקרא (כא) בפרשת ויקרא (כב) בפרשת ויקרא (כג) בפרשת ויקרא (כד) בפרשת ויקרא (כה) בפרשת ויקרא (כו) בפרשת ויקרא (כז) בפרשת ויקרא (כח) בפרשת ויקרא (כט) בפרשת ויקרא (ל) בפרשת ויקרא

תורה אור השלם

(א) תורה אור השלם (ב) תורה אור השלם (ג) תורה אור השלם (ד) תורה אור השלם (ה) תורה אור השלם (ו) תורה אור השלם (ז) תורה אור השלם (ח) תורה אור השלם (ט) תורה אור השלם (י) תורה אור השלם (יא) תורה אור השלם (יב) תורה אור השלם (יג) תורה אור השלם (יד) תורה אור השלם (יה) תורה אור השלם (יז) תורה אור השלם (יח) תורה אור השלם (יט) תורה אור השלם (כ) תורה אור השלם (כא) תורה אור השלם (כב) תורה אור השלם (כג) תורה אור השלם (כד) תורה אור השלם (כה) תורה אור השלם (כו) תורה אור השלם (כז) תורה אור השלם (כח) תורה אור השלם (כט) תורה אור השלם (ל) תורה אור השלם

רבינו גרשום

(א) רבינו גרשום (ב) רבינו גרשום (ג) רבינו גרשום (ד) רבינו גרשום (ה) רבינו גרשום (ו) רבינו גרשום (ז) רבינו גרשום (ח) רבינו גרשום (ט) רבינו גרשום (י) רבינו גרשום (יא) רבינו גרשום (יב) רבינו גרשום (יג) רבינו גרשום (יד) רבינו גרשום (יה) רבינו גרשום (יז) רבינו גרשום (יח) רבינו גרשום (יט) רבינו גרשום (כ) רבינו גרשום (כא) רבינו גרשום (כב) רבינו גרשום (כג) רבינו גרשום (כד) רבינו גרשום (כה) רבינו גרשום (כו) רבינו גרשום (כז) רבינו גרשום (כח) רבינו גרשום (כט) רבינו גרשום (ל) רבינו גרשום

אמר להם הממונה פרק שלישי תמיד

שהוא אלל הקרן בסדר השמי נהמה לזד מערב לפון בלכסון כדי שלא יעבד אור השמש לצד וטעמה דנענעת שניה שהיא ממרתקת מן המוצת שגובה עשרה שיוכל לרלות דרך עליו השמש ויתר מכאן לא הלאשן א"כ איה המוצת מעבד אור השמש לצד על ידו של שוחט שהרי המוצת גובה י' אמות וקרן ראשון של טענעת אינו רחוק מן המוצת אלא ח' אמות: תמיד ש' בין הערבים על קרן צפונית ומרחית על טבעת שניה. שהרי עברד הלכה לה לזד מערב הילכך דרך להמשך מקום שמיטה למקום שכלה המוצת לזד לפנותי מרחית וכמה שיתמקק יתיר תכא אהמה על ידו וצמ" נפקא לן ש' ש' שוחט לשמט לאור היס: בפסעת שניה. בשפל הטעס שפירטת בתמיד של שחר: שהם הוהוהם וקב"ה המקב"ה. לזרזק וצ"ה לו המקבל לקרן מרחית לפנותי נתן מרחית לפנותי (ט"ז) שעולה בצבס שזאל דרוס ופונה לימן פונע בקרן דרומית מרחית דמי יסוד דנפקא לן ב' פנחס (דף תה) ופונה יסוד וקרן דרומית מרחית לא היה יסוד דנפקא לן ב' פנחס (דף טז) ומוקף וצ"ה מן מרחית לפנותי ונתן ואמר ב' פנחס (דף טז): כל פינות שאתה פונה לא יהי אלא דרך ימין ונפקא לן ממעלות הפינות קדים א"ע"ג דנמת דמי ועלה אינו עולה בצבס דהא על הרפצה עומד והכלו צדו חורק למרחוק דנמתו חרזקו דהא למטה מן החוט (הסיוקל) הוא טמן אפילו הכי כיון דנמתות שיתמטת ע"ג הקרע"ה למעלה (ט"ז) וצ"ה לך לעלת לצבס דרך הדרוס ופונה למזרח דרך ימין וצ"ה"ג כלל הדמים דרך הדרוס שזאל פניו של מוצת בפתח כמסא היס ומשס פונה לימן בקרן מרחית לפנותי וזכר לן למערכת דרומית ונתן למערכת דרומית נמאל מקיף את המוצת דרך ימין מרחס לפון וזכ"ה למערכת דרומית כך פי הרב רש"י בפרק יומא פ"ק (דף טז): שירי הדם (היה) שופך על יסוד דרומית. דכל היתמין על מוצת היתין שירס שלו נשפכין על יסוד דרומית וכן מוכיח ב' פנחס (דף טז) דלאמתי טעמא גבי שער גשאל ולמד יתרתו מן הכבס ליתלמו מן היסול מנה ליתלמו מן היסול כסמון לו דהייט יסוד מערבי שכנגד הפתח ונפקא לן מקבל דכתיב אל יסוד מוצת העולה אשר פתח אהל מועד אף יתרתו מן הכבס כסמון דהייט יסוד דרומית וכיון דנמתות בקרן לו לשפוך על יסוד דרומית ה"ג כלל הדמים אף על פי שאין עולין על הכבס דרומית וריקן שריפן נשפכין אל יסוד דרומית שהי מתן דנפקת ימין כמן קן צלזון שעולין ע"ג כבס: [עד] עכשיו פירש לן שמיטמו חרזקמו מכאן ואילן מפרס סדר הפשטו וניתומו וכילד מעלין את האגרים לזבס: ל

ל: ד: רגלים יחד וטעמה (ט"ג) אלא מעקדים אומי יד ורגל עקדת יתכן פ' ארבעה: מי שזכו באברים אוהוין בן. שמיטה ומסיעין אומי: ראשו. של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (ט"ז) ופסיו) ורגליו אלא פון עורה ופיו למערב שזרץ שיהא בית שמיטמו כלפי מערב דכתיב ושמת אור על פני ה' וראשו של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (עורה) דרך שיתקרב אלא מוצת דכל כמה שיתולין לקרב לזד הראס אלא המוצת מקריפין אומי דכתיב ושמת אומי על יסוד המוצת לפונה אלא המוצת: ההוהט שומד ופניו למערב והמקבל עומד כנגדו בלכסון ומגדל כדי שיהא פניו כלפי דרוס: תמיד ש' שחר היה נשחה על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה. שהשמש צאה מן המזרח לסיק מושכו השוחט לזד מערב להרחיקו מן היתול מרחית בכל יסולת מפני שהתלס גבוהים והתמנה של שחרת שזיפולו של רקיע (ועל) (ולל) ה) היתול עומד כנגד קרן לפנותי מערבת לסוף אורק המוצת אלא היסול לפנותי משוס דקדשי קדשים ונעתיט שמיטה כנגד המוצת ולא חזלה לו (ט"ז) סס היה המטעמים: וטענות קציעת גרפסה לתת ראס הכהנה לתוכן וסס כ"ד כמנין המשמרות ומקומן כ"ד אמות מן הדרוס לפסון קציעת (ט"ז) סס מן ד' טענות או כ"ד רחוק הסדר הראשון מן המוצת ה' אמות ומאלו סדר עד כלת ו' סדרים (ד) ו' טענות וכן לפסון (ט) סדרים של ה' ו' סס אומרים ד' של ו' סעליהס שוחטים את הקדשים כלומר על יתיהן שוחטים קדשים כמו שפירשנו: על טבעת שניה. לאו נענעת שניה של סדר ראשון שהוא אלא המוצת אלא נענעת ראשונה שזאל

ל: ד: רגלים יחד וטעמה (ט"ג) אלא מעקדים אומי יד ורגל עקדת יתכן פ' ארבעה: מי שזכו באברים אוהוין בן. שמיטה ומסיעין אומי: ראשו. של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (ט"ז) ופסיו) ורגליו אלא פון עורה ופיו למערב שזרץ שיהא בית שמיטמו כלפי מערב דכתיב ושמת אור על פני ה' וראשו של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (עורה) דרך שיתקרב אלא מוצת דכל כמה שיתולין לקרב לזד הראס אלא המוצת מקריפין אומי דכתיב ושמת אומי על יסוד המוצת לפונה אלא המוצת: ההוהט שומד ופניו למערב והמקבל עומד כנגדו בלכסון ומגדל כדי שיהא פניו כלפי דרוס: תמיד ש' שחר היה נשחה על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה. שהשמש צאה מן המזרח לסיק מושכו השוחט לזד מערב להרחיקו מן היתול מרחית בכל יסולת מפני שהתלס גבוהים והתמנה של שחרת שזיפולו של רקיע (ועל) (ולל) ה) היתול עומד כנגד קרן לפנותי מערבת לסוף אורק המוצת אלא היסול לפנותי משוס דקדשי קדשים ונעתיט שמיטה כנגד המוצת ולא חזלה לו (ט"ז) סס היה המטעמים: וטענות קציעת גרפסה לתת ראס הכהנה לתוכן וסס כ"ד כמנין המשמרות ומקומן כ"ד אמות מן הדרוס לפסון קציעת (ט"ז) סס מן ד' טענות או כ"ד רחוק הסדר הראשון מן המוצת ה' אמות ומאלו סדר עד כלת ו' סדרים (ד) ו' טענות וכן לפסון (ט) סדרים של ה' ו' סס אומרים ד' של ו' סעליהס שוחטים את הקדשים כלומר על יתיהן שוחטים קדשים כמו שפירשנו: על טבעת שניה. לאו נענעת שניה של סדר ראשון שהוא אלא המוצת אלא נענעת ראשונה שזאל

הדרן עלך אמר להם הממונה

ל: ד: רגלים יחד וטעמה (ט"ג) אלא מעקדים אומי יד ורגל עקדת יתכן פ' ארבעה: מי שזכו באברים אוהוין בן. שמיטה ומסיעין אומי: ראשו. של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (ט"ז) ופסיו) ורגליו אלא פון עורה ופיו למערב שזרץ שיהא בית שמיטמו כלפי מערב דכתיב ושמת אור על פני ה' וראשו של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (עורה) דרך שיתקרב אלא מוצת דכל כמה שיתולין לקרב לזד הראס אלא המוצת מקריפין אומי דכתיב ושמת אומי על יסוד המוצת לפונה אלא המוצת: ההוהט שומד ופניו למערב והמקבל עומד כנגדו בלכסון ומגדל כדי שיהא פניו כלפי דרוס: תמיד ש' שחר היה נשחה על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה. שהשמש צאה מן המזרח לסיק מושכו השוחט לזד מערב להרחיקו מן היתול מרחית בכל יסולת מפני שהתלס גבוהים והתמנה של שחרת שזיפולו של רקיע (ועל) (ולל) ה) היתול עומד כנגד קרן לפנותי מערבת לסוף אורק המוצת אלא היסול לפנותי משוס דקדשי קדשים ונעתיט שמיטה כנגד המוצת ולא חזלה לו (ט"ז) סס היה המטעמים: וטענות קציעת גרפסה לתת ראס הכהנה לתוכן וסס כ"ד כמנין המשמרות ומקומן כ"ד אמות מן הדרוס לפסון קציעת (ט"ז) סס מן ד' טענות או כ"ד רחוק הסדר הראשון מן המוצת ה' אמות ומאלו סדר עד כלת ו' סדרים (ד) ו' טענות וכן לפסון (ט) סדרים של ה' ו' סס אומרים ד' של ו' סעליהס שוחטים את הקדשים כלומר על יתיהן שוחטים קדשים כמו שפירשנו: על טבעת שניה. לאו נענעת שניה של סדר ראשון שהוא אלא המוצת אלא נענעת ראשונה שזאל

ל: ד: רגלים יחד וטעמה (ט"ג) אלא מעקדים אומי יד ורגל עקדת יתכן פ' ארבעה: מי שזכו באברים אוהוין בן. שמיטה ומסיעין אומי: ראשו. של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (ט"ז) ופסיו) ורגליו אלא פון עורה ופיו למערב שזרץ שיהא בית שמיטמו כלפי מערב דכתיב ושמת אור על פני ה' וראשו של טלה לדרוס עורה אלא מוצת (עורה) דרך שיתקרב אלא מוצת דכל כמה שיתולין לקרב לזד הראס אלא המוצת מקריפין אומי דכתיב ושמת אומי על יסוד המוצת לפונה אלא המוצת: ההוהט שומד ופניו למערב והמקבל עומד כנגדו בלכסון ומגדל כדי שיהא פניו כלפי דרוס: תמיד ש' שחר היה נשחה על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה. שהשמש צאה מן המזרח לסיק מושכו השוחט לזד מערב להרחיקו מן היתול מרחית בכל יסולת מפני שהתלס גבוהים והתמנה של שחרת שזיפולו של רקיע (ועל) (ולל) ה) היתול עומד כנגד קרן לפנותי מערבת לסוף אורק המוצת אלא היסול לפנותי משוס דקדשי קדשים ונעתיט שמיטה כנגד המוצת ולא חזלה לו (ט"ז) סס היה המטעמים: וטענות קציעת גרפסה לתת ראס הכהנה לתוכן וסס כ"ד כמנין המשמרות ומקומן כ"ד אמות מן הדרוס לפסון קציעת (ט"ז) סס מן ד' טענות או כ"ד רחוק הסדר הראשון מן המוצת ה' אמות ומאלו סדר עד כלת ו' סדרים (ד) ו' טענות וכן לפסון (ט) סדרים של ה' ו' סס אומרים ד' של ו' סעליהס שוחטים את הקדשים כלומר על יתיהן שוחטים קדשים כמו שפירשנו: על טבעת שניה. לאו נענעת שניה של סדר ראשון שהוא אלא המוצת אלא נענעת ראשונה שזאל

השחי עד המרק קורס שהיה יכול לפותחו ונעולו החצוני כיון שמושים המפתח פותח אלאתר: שפשישין. פתחים קטנים הפתחים לתאים שכעובי החומה. לשער הגדול של היסול: קול המגפחה. אותה דאמרינן בצרכין שזיהו בה שזוחה וקבית שכל אתר רוצא י' מרי זמר: חליל וצולצל. מלי זמר: כיבוד השאר הרשין לתוכו. לאפשיטו של מוצת ולקמו והתרו וזרק מה ששאר מן הפתילה ופסולת מן השמן לתוך ונתן בה פתילה חדשה ושמן ומניח אלו אתון שדולקין במקומן מצאו שכוכו. אתון שנים האחרים ערין דולקין: מושפין. לאלו שנים ומוליקין מן הדולקין: ואת"כ. מוכה את השאר הדולקין ומרשקן מניח כל הרשיונן הפסולת בתוך הכז ומניח את הכז על מעלה של יצא. ולאחר הקטרת הקטרת תזור לשם ברכתני לקמן בחתלו עליו במעלות האולם נכנס ומצא ב' גרות מורחית דולקין מרשן את המרחית היה ככתבו אלאתר ומרשנו ומניח את המעבר דולק שכמנו היה מרליק כ"י נטל את הכז והשתחאה וצא. סליק

השחי עד המרק קורס שהיה יכול לפותחו ונעולו החצוני כיון שמושים המפתח פותח אלאתר: שפשישין. פתחים קטנים הפתחים לתאים שכעובי החומה. לשער הגדול של היסול: קול המגפחה. אותה דאמרינן בצרכין שזיהו בה שזוחה וקבית שכל אתר רוצא י' מרי זמר: חליל וצולצל. מלי זמר: כיבוד השאר הרשין לתוכו. לאפשיטו של מוצת ולקמו והתרו וזרק מה ששאר מן הפתילה ופסולת מן השמן לתוך ונתן בה פתילה חדשה ושמן ומניח אלו אתון שדולקין במקומן מצאו שכוכו. אתון שנים האחרים ערין דולקין: מושפין. לאלו שנים ומוליקין מן הדולקין: ואת"כ. מוכה את השאר הדולקין ומרשקן מניח כל הרשיונן הפסולת בתוך הכז ומניח את הכז על מעלה של יצא. ולאחר הקטרת הקטרת תזור לשם ברכתני לקמן בחתלו עליו במעלות האולם נכנס ומצא ב' גרות מורחית דולקין מרשן את המרחית היה ככתבו אלאתר ומרשנו ומניח את המעבר דולק שכמנו היה מרליק כ"י נטל את הכז והשתחאה וצא. סליק

לא היה כופתין את הטלה אלא מעקדין אותו. יד ורגל כלבר: על קרן צפונית מערבית. שכן רינו לישחט בצפון: על טבעת שניה. היינו מטע מוקד למערב משום רבני נגד היום כראומי' בנסי: וכן של בין הערבים היה נשחט כ"י

לא היה כופתין את הטלה אלא מעקדין אותו. יד ורגל כלבר: על קרן צפונית מערבית. שכן רינו לישחט בצפון: על טבעת שניה. היינו מטע מוקד למערב משום רבני נגד היום כראומי' בנסי: וכן של בין הערבים היה נשחט כ"י

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה תלמוד ררלו - עינו והדר - לזר מונגרה הינוני תמיד מנדות חרזק וטעמא דס. 60 הודפס עיני אורז הפרמה

